

Στο κατώφλι της Μεγάλης Τεσσαρακοστής: «Ἄνω σχώμεν τὰς καρδίας» (Ἅγιος Λουκάς αρχιεπίσκοπος Κριμαίας)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 11 Μαρτίου, 2021

Η **Μεγάλη Τεσσαρακοστή** δεν είναι πια μακριά. Και σήμερα θα ήθελα να σας μιλήσω για το ποια διάθεση πρέπει να έχει ο χριστιανός που ετοιμάζεται να εισέλθει στο στάδιο της Αγίας Τεσσαρακοστής.

Μετά τον θαυμαστό χορτασμό των πέντε χιλιάδων ανθρώπων με τους πέντε άρτους και τα δύο ψάρια, ο Κύριος Ιησούς Χριστός πρόσταζε τους μαθητές Του να πλεύσουν προς την απέναντι όχθη της λίμνης, στην Καπερναούμ, ενώ ο Ίδιος πήγε στο όρος να προσευχηθεί. Και καθώς διήνυαν το εικοστό πέμπτο ή το τριακοστό στάδιο, κατά την διάρκεια ισχυρής καταιγίδας και όντας φοβισμένοι, οι μαθητές είδαν τον Ιησού να περπατάει πάνω στο νερό προς αυτούς και τρόμαξαν ακόμη πιο πολύ. Ήθελαν να Του πάρουν στη βάρκα, όμως εκείνη ακριβώς τη στιγμή η βάρκα προσορμίσθηκε στην όχθη προς την οποία έπλεαν.

Αυτό το μεγάλο θαύμα της πορείας πάνω στο νερό ο Κύριος το έκανε δύο φορές και το έκανε όχι για τον λαό, αλλά για τους μαθητές Του. Ο λαός που βρισκόταν στην απέναντι όχθη της λίμνης είδε ότι οι μαθητές απέπλευσαν μόνοι τους, ενώ ο Ιησούς έμεινε πίσω και ότι δεν υπήρχε καμιά άλλη βάρκα, εκτός εκείνης στην οποία μπήκαν οι μαθητές του Κυρίου. Παρ' όλα αυτά, εντός ολίγου ο λαός έμαθε ότι ο Κύριος είναι ήδη στην Καπερναούμ. Έγινε αναταραχή και ρωτούσε ο ένας τον άλλο: «Πώς πέρασε στην απέναντι όχθη; Τι θαυμαστό συνέβη;» και κανένας τίποτα δεν μπορούσε να πει. Εν τω μεταξύ έφυγαν από την Τιβεριάδα και άλλες βάρκες και οι άνθρωποι έπλευσαν στην Καπερναούμ και βλέποντας εκεί τον Ιησού, Του ρώτησαν: «Ραββί! Πότε ήρθες εδώ;» (Ιωάν. 6, 8-25).

Τι απάντησε σ' αυτούς ο Ιησούς; Δεν στάθηκε να εξηγήσει πότε και πώς ήρθε εδώ, αλλά αντί να ικανοποιήσει την περιέργειά τους, αντί της απλής απάντησης στην ερώτησή τους, ο Κύριος είπε τα εξής καταπληκτικά λόγια: *«Αμήν αμήν λέγω υμίν, ζητείτε με, ουχ ότι είδετε σημεία, αλλ' ότι εφάγετε εκ των άρτων και εχορτάσθητε. Εργάζεσθε μη την βρώσιν την απολλυμένην, αλλά την βρώσιν την μένουσαν εις ζωήν αιώνιον, ην ο υιός τού ανθρώπου υμίν δώσει· τούτον γαρ ο πατήρ εσφράγισεν ο*

Θεός» (Ιωάν. 6, 26-27), καλώντας τους να συλλογιστούν όχι για τα επίγεια αλλά για τα πνευματικά αγαθά που ο Ίδιος έφερε στους ανθρώπους και μόνο χάρη των οποίων πρέπει να προστρέχουμε σ' Αυτόν.

Οι άνθρωποι έμειναν κατάπληκτοι με τέτοια ασυνήθιστη απάντηση, ο συλλογισμός τους αμέσως άλλαξε, εξαφανίστηκε η περιέργειά τους. Και να, καταλαβαίνοντας ότι τους ανακάλεσε στα έργα του Θεού, Τον ρωτούν: «Τι πρέπει να κάνουμε, ώστε να εργαζόμαστε τα έργα του Θεού;» Και ο Ιησούς απαντάει: *«τούτο εστι το έργον τού Θεού, ίνα πιστεύσητε εις ου απέστειλεν εκείνος»* (Ιωάν. 6, 29). Φυσικά, είχε υπ' όψιν Αυτόν τον Ίδιο, τον απεσταλμένο από τον Πατέρα. Αλλά δεν κατάλαβαν, δεν γνώριζαν για ποιο λόγο μίλησε έτσι. Έβλεπαν σε Αυτόν μόνο έναν θαυματουργό, φαντάζονταν ότι είναι ένας από τους προφήτες ο οποίος αναστήθηκε με θαυματουργικό τρόπο και δεν σκέφτηκαν ότι είναι ο Υιός του Θεού. Γι' αυτό τον λόγο, Τον ρώτησαν: «Τι σημείο θα δώσεις, ώστε να δούμε και να πιστέψουμε σε Εσένα; Τι θαυμαστό κάνεις; Μιλάς για κάποιον Υιό του Ανθρώπου, ο Οποίος θα δώσει σε μας την αιώνιο ζωή. Για ποιο λόγο πρέπει να πιστέψουμε σ' αυτό; Οι πατέρες μας έφαγαν το μάννα στην έρημο, όπως είναι γραμμένο: «Άρτο από τον ουρανό έδωσε σ' αυτούς να φάνε». Να, οι πατέρες μας είχαν τη μαρτυρία ότι βρίσκονται κάτω από την μεγάλη προστασία του Θεού. Το μάννα έπεσε από τον ουρανό και τους έθρεψε. Εσύ με τι μαρτυρείς την ύψιστη προέλευσή Σου;»

Ο Ιησούς είπες: *«Αμήν αμήν λέγω υμίν, ου Μωϋσής δέδωκεν υμίν τον άρτον εκ του ουρανού, αλλ' ο πατήρ μου δίδωσιν υμίν τον άρτον εκ του ουρανού τον αληθινόν. Ο γαρ άρτος τού Θεού εστιν ο καταβαίνων εκ του ουρανού και ζωήν διδούς τω κόσμω»* (Ιωάν. 6, 30-33).

Βαθειά η πνευματική σημασία αυτών των εκπληκτικών λόγων, αλλά αυτοί και πάλι δεν μπόρεσαν να καταλάβουν. Άκουσαν μόνο ότι ο Ιησούς μιλάει για κάποιο θαυματουργικό άρτο που θα πέσει από τον ουρανό γι' αυτούς, σύμφωνα με το θέλημα του Ουράνιου Πατέρα, και τρεφόμενοι με αυτόν, θα απαλλαγούν από την εργασία για την προμήθεια του επιούσιου άρτου. Και γι' αυτό το λόγο Τού είπαν: «Κύριε! Πάντα να δίνεις σε μας τέτοιο άρτο». Ο Ιησούς τους είπες: *«Εγώ είμι ο άρτος τής ζωής· ο ερχόμενος προς με ου μη πεινάση, και ο πιστεύων εις εμέ ου μη διψήση πώποτε»* (Ιωάν. 6, 35).

Παρακάτω ο Κύριος λέει ότι μόνο εκείνοι που θα φάνε αυτόν τον Άρτο, δηλαδή θα φάνε το Σώμα Του και θα πιουν το Αίμα Του, θα κληρονομήσουν την αιώνια ζωή.

Άρχισε αναστάτωση ανάμεσα σ' αυτούς που ακούνε: «Τι λέει; Τι είδους περίεργα λόγια είναι αυτά! Πώς μπορεί αυτό να συμβεί;» Και πολλοί σκανδαλίστηκαν με Αυτόν, λέγοντας ότι αυτός ο λόγος του ανθρώπου δεν είναι λογικός και έφυγαν από Αυτόν. Και μόνο οι άγιοι Απόστολοι έμειναν πιστοί στον Διδάσκαλό τους και τότε ο

Κύριος τους ρώτησε: «μη και υμείς θέλετε υπάγειν;» και ο Σίμων Πέτρος Του απάντησε: «Κύριε, προς τίνα απελευσόμεθα; ρήματα ζωής αιωνίου έχεις» (Ιωάν. 6, 60-68).

Έτσι ενήργησε ο Κύριος Ιησούς και σε πολλές άλλες περιπτώσεις. Πολλές φορές, δεν απαντούσε καθόλου στην ερώτηση που Του έθεταν και αντί της απάντησης πρόφερε εκπληκτικά, μυστήρια και γεμάτα βάθος και σημασία λόγια.

Ιδιαίτερα αυτό φάνηκε στον γεμάτο μυστήριο και βαθιά νοήματα διάλογο με τον Νικόδημο. Έτσι συνέβη και τότε, όταν ο Κύριος βρέθηκε στο ναό των Ιεροσολύμων όπου πήγαιναν για προσκύνημα από όλες τις χώρες εκείνοι που έλαβαν την ιουδαϊκή πίστη και επίσης αρκετοί εθνικοί, δηλαδή Έλληνες. «ούτοι ουν προσήλθαν Φιλίππω τω από Βηθσαϊδά της Γαλιλαίας, και ηρώτων αυτόν λέγοντες' κύριε, θέλομεν τον Ιησούν ιδείν» (Ιωάν. 12, 21). Ο Φίλιππος δεν τόλμησε να ενοχλήσει τον Κύριο, γνωρίζοντας πως πάντα ο συλλογισμός Του βρίσκεται σε υψηλή κατάσταση και γι' αυτό «έρχεται Φίλιππος και λέγει τω Ανδρέα, και πάλιν Ανδρέας και Φίλιππος λέγουσι τω Ιησού» (Ιωάν. 12, 22).

Τι λοιπόν απάντησε ο Ιησούς στην ερώτηση; Μήπως είπε ότι μπορούν να πάνε προς Αυτόν και να Τον δουν; Όχι. Σαν να μην άκουσε την ερώτηση, ιδού τι απάντησε: «Αμήν αμήν λέγω υμίν, εάν μη ο κόκκος τού σίτου πεσών εις την γην αποθάνη, αυτός μόνος μένει· εάν δε αποθάνη, πολύν καρπόν φέρει» (Ιωάν. 12, 24).

Όχι μόνο μία φορά συνέβη αυτό, δηλαδή εν τω μέσω του διαλόγου με τους μαθητές, ο Κύριος ξαφνικά διέκοπτε τον διάλογο, όταν θα έλεγε κάποιος, ότι αυτό κανένας δεν το περιμένει και μιλούσε για το ότι θα παραδοθεί στην εξουσία των αμαρτωλών, αρχιερέων και γραμματέων, ότι θα Τον χτυπήσουν και ότι θα Τον σταυρώσουν.

Αναπάντεχα, εντελώς απροσδόκητα άλλαζαν οι συλλογισμοί του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Τι σημαίνει αυτό; **Γιατί ο λόγος του Ιησού γενικά και πάντα δεν μοιάζει με τον λόγο των συνηθισμένων ανθρώπων;** Επειδή ο Κύριος με το Πνεύμα Του, με τις σκέψεις Του, με την καρδιά Του, ζούσε πάντα απείρως υψηλότερα από εκείνο το γήινο επίπεδο στο οποίο ζούμε όλοι εμείς, γιατί είναι ο Αληθινός Θεός. Ήταν απασχολημένος με σκέψεις που είναι εντελώς ασυνήθιστες για τους συνηθισμένους ανθρώπους. Με σκέψεις για τον υψηλό προορισμό Του, **για εκείνα τα φοβερά πάθη, με τα οποία θα εξαγοράσει το ανθρώπινο γένος από την εξουσία του διαβόλου.** Οι σκέψεις Του δεν ήταν προσκολλημένες στη γη, αλλά ήταν πάντα υψηλές και ασυνήθιστα βαθιές.

Θα μπορούσατε να ρωτήσετε: **πώς εμείς που ζούμε στην καθημερινή ματαιότητα, θα μπορούσαμε να έχουμε υψηλές διανοητικές καταστάσεις, όμοιες με του Κυρίου Ιησού Χριστού, αφού συχνά ακούμε ότι θα πρέπει να**

είναι για μας παράδειγμα; Φυσικά, τέτοιο θεϊκό ύψος, το οποίο φανέρωσε σε μας ο Κύριος Ιησούς Χριστός, κανένας από τους επίγειους λαούς δεν έχει τη δύναμη να το κατορθώσει, όμως οι θεϊκοί Του λόγοι, η μόνιμη παραμονή της σκέψης δίπλα στον Θρόνο του Θεού μπορούν και για μας να είναι παράδειγμα.

Μήπως δεν ακούμε σε κάθε Θεία Λειτουργία: «*Άνω σχώμεν τας καρδίας!*»; Άνω, δηλαδή προς τον Θρόνο του Θεού, προς τους ουρανούς να υψώνουμε την καρδιά μας! Γιατί μπορούμε να υψώσουμε την καρδιά και το μυαλό προς τον Θεό, εάν θελήσουμε, **εάν κάνουμε γι' αυτό μεγάλο κόπο**, ώστε να απαλλαγούμε από τους ακάθαρτους δεσμούς της καθημερινής γήινης ζωής. Μπορούμε επίσης να ρυθμίσουμε τις σκέψεις μας για τα υψηλά, μπορούμε να διαβάζουμε επιμελώς την Αγία Γραφή, να πηγαινουμε στο ναό του Θεού και να μάθουμε εκεί πώς το πνεύμα μας να υψωθεί άνω.

Γνωρίζουμε ότι υπήρχαν πολλοί δίκαιοι άνθρωποι που αφιερώθηκαν στον Θεό, έφυγαν από τις κοσμικές φροντίδες και μέσα στην αδιάλειπτη προσευχή απείρως υψώνονταν με το πνεύμα πάνω από την κοινή γη και οι οποίοι μέχρι κάποιο βαθμό συγκρίθηκαν σ' αυτή την κατάσταση με τον Ίδιο τον Κύριο Ιησού Χριστό, επειδή εκπλήρωσαν την εντολή του Αποστόλου Παύλου: «*τα άνω φρονείτε, μη τα επί της γης*» (Κολασ. 3, 2). Επομένως, και καθένας από μας μπορεί και πρέπει να φροντίσει ώστε να μην περάσει όλη του τη ζωή στην ακάθαρτη γη.

Ας δώσουμε προσοχή και σ' αυτό, ότι οι ιουδαίοι δεν κατάλαβαν τους λόγους του Κυρίου, εκνευρίστηκαν, παραμέρισαν από Αυτόν, θεωρώντας Τον παρά-φρονα. Κάτι παρόμοιο συνεχίζεται και μέχρι σήμερα. Και τώρα ο τεράστιος αριθμός ανθρώπων που δεν πιστεύουν στον Κύριο Ιησού Χριστό έτσι ακριβώς συμπεριφέρεται σε όσα είναι γραμμένα στο Ευαγγέλιο. Δεν αποδέχονται το Ευαγγέλιο στη ζωή τους, τους φαίνεται παράλογο, ακατανόητο, ότι ξεπερνάει τα όρια. Βάζουν το Ευαγγέλιο κατά μέρος λέγοντας: «*Τι γελοίο! Για ποιο λόγο αυτό διαβάζεται!*»; και χάνονται με αιώνιο θάνατο.

Αυτό είναι επίσης για μας μάθημα. Είθε να μην είναι κανένας από μας τόσο αυθάδης, να μην έχει τόσο διεφθαρμένη ψυχή, ώστε να λέει ότι οι λόγοι του Χριστού είναι ανόητοι. Ας εμποτίζεται πάντα η καρδιά μας με τον ύψιστο σεβασμό και την αγάπη προς τον Κύριο. Και ο Κύριος θα μάθει σε όλους μας, θα μας δώσει την υψηλή σοφία, θα μας πάρει από το χέρι και θα μας οδηγήσει στην βασιλεία Του. Αμήν.

11 Φεβρουάριου 1945

(Πηγή: από το βιβλίο "Ρήματα ζωής αιωνίου" Αγίου Λουκά Συμφερούπολεως και

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

Κριμαΐας, Επιμέλεια: Μητρ. Αργολίδος Νεκτάριος, Μετάφραση: Μοναχή Ιερωνύμη, τόμος Α', Εκδόσεις Επιστοφή")